

hogy ezek a kistőkések angol ipari részvényeket vásároljanak és ennek a lehetővé tételére állami intézményt kíván felállítani, amelynél a kisemberek arra alkalmasnak talált, tehát értékében és jövedelmezőségében komoly részvényeket részletfizetésre vásárolhassanak. Ennek a politikának a célja, hogy ily módon lassanként a nagy ipari vállalatok kevésszámú tulajdonosai helyett széles rétegeknek váljanak a tulajdonává.

Ennek a politikának az eddigi eredményéről egy adattal számol be a jeentés: a kistőkések évi tőkeszaporulata inmár évi 500,000.000 angol fontot tesz ki és ha ez a fejlődés fokozható, néhány esztendőn belül teljes ellenértéket fog szolgáltatni ez a tőkeképződés a nagytőkék lefaragásával és a nagy jövedelmek csökkentésével szemben.

Pénzügyi joggyakorlat.

Az apport ellenértéke alapítási költségnek nem minősíthető.

(Közig. Bíróság 17.836/1926. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy az első mérlegében alapítási költség címén leírt 45,000.000 koronát a mérlegszerű nyereséghez hozzáadták. A bíróság ezt a kifogást alaptalannak találta. Panaszos vállalat a költségzsámlla terhére alapítási költség és illetékek címén 39,319.957 koronát számolt el. Ezt a kiadást a pénzügyigazgatóság nem kifogásolta. A panaszos vállalat azonban alapítási költség címén számolta el, illetve írta le azt a 45,000.000 koronát is, amelyet a győri kir. adóhivatalhoz intézett és azt 11.004/1925. szám alatt iktatott bejelentése szerint a „Győrvidéki Mezőgazdák Szövetkezetének ezen üzletág átengedéseért” ingyen részvényekben adott. Ugyanis a nevezett szövetkezet a részvénytársaságba készpénzben betét gyanánt terményosztályát hozta be és a részvénytársaság alapszabályainak 7. §-a szerint ezen betét egyenértéke a részvénytársaság alaptőkéjének 10%-ában, vagyis 45,000.000 koronában állapított meg. Alapítási költség az a kiadás, amely a vállalat alapítása körül felmerül, ami a vállalatra nézve veszteség, mert vele szemben vagyontétel nem keletkezik. A szóbanforgó 45,000.000 korona tehát tévesen minősítettett a panaszos vállalat részéről alapítási költségnek, mert az alapító anyaintézetnek adott ingyen részvények a természetbeni betét (az alapító szövetkezet terményosztálya) ellenértékét képezték és az apport ellenértéke alapítási költségnek nem minősíthető, mert a vállalatra nem veszteség. A vállalat tehát azt az értéket írta le, amelyet az alapító szövetkezet természetbeni betéte — a terményosztály — képvisel, ez a leírás pedig az 1925. évi 400/P. M. számú pénzügyminiszteri H. Ö. 14. §-ának 3. pontjában adómentesen engedélyezett értékcsökkenési leírásnak nem minősíthető és ezért a rendelkező rész szerint kellett határozni.

Ujjonnan alakult részvénytársaság az első üzletévi mérlegben áru- és anyagkészletét vagy a beszerzési áron vagy a forgalmi érték 80%-ával értékelheti. (Közigazgatási Bíróság 2646/1926. P. sz.) A panaszló részvénytársaság, mint az ügyiratok tartalmából megállapítható, az 1922. év november 22-én tartott alakuló közgyűlésen alakult meg, cége azon év december havában jegyeztetett be, üzletét csak a bejegyzés után kezdhetette meg és az 1923 október 31-én lezárt üzleti év az első üzleti éve volt.